toliva kaší, kolik bylo u ohážetí se o jednotlivé díly její, synové Bajazetovi s bojště uprchli, emírové jednotlivých zemí, i emírové tatarští válčili vespolek o zkrvavené, spustošené krajiny; jen Srbsko nesmělo použíti příležitosti této, aby Turky na vždy z Evropy vypudilo; třináct let postačovalo, aby národ Srbský volně skinul šíji svou pod vůli knížecí, a Štěpán Lazarevič, nepouživ příležitosti této k zapuzení Turků z Evropy, ale jméno i krev národa svého na to vynaloživ, aby se udrželo panství turecké v Evropě, ano aby i Asie opět poslouchala hlasu syna sestry jeho Mohameda, spěchal větší srdcu na vlasti své nešli Vuk Branković. Mohamed nesahal sice na dosavádní práva srská, i syn jeho Murat nechal živoriti despoty Srbska, ale již vnuk jeho Mohamed II. zmocnil se r. 1459 celého Srbska, vyvlekuv pak z nešťastné země té 200.000 obyvatelů do zajetí k olidnění zpustošených krajin Asie.

Vinou Štěpána Lazareviče, nehodného syna Lazarova, nestala se Angora Srbům náhradou za Kosovo.

(Konec.)

Osudný proslov.

I.

(Pokračování.)

Byla právě půlnoc, když pan správce jako pivní sud se valil k zámku, asi půl hodinky od města vzdálenému.

Měsíc svítil jak rybí oko a zrcadlil se v správcových lesklých botkách. Klobouk a nankynky bledly v jeho magickém třpytu, a tmavý nevelký stín nápodobil co čtveračivý pidimužík páně Šťovíkovy směšné posuňky ještě směšněji. Zralé klasy vinily se u větérku vání, šelestice a vydychujíce libeznou vůni. Než pan správce neměl pro bledou lůnu žádných očí, pro šelest klasů žádných uší a pro vonné zápachy pražádného nosu.. V jeho hlavě bylo pusto jako v Sahaře; strašlivé myšlenky honily se co zbojné roty loupežníků jeho vyprahlým mozkem, hrozíce zničiti téhož chatrné síly duševní.

Najednou se pan správce zastavil, zatočil okovanou španělkou vysoko v povětří, a počal jako druhý Hamlet:

"Psát či nepsát?! — A nebudu li psáti, je veta po rešpektu a já nesmím pro hanbu do města! Čert vem všecky prosiovy a študenty s nimi a národní divadlo k tomu! — Co mně to jen napadlo vydávati se za básníka, když jsem v celém svém živ. bytí ani jediného verše nespáchal? — To mne naposledy ještě připraví o rozum! ..... O Marie — Marie! nebýt tebe, nebyl bych se nikdy snížil opisováním malicherných písniček, které mi před lety můj bývalý kolega pan Rákos věnoval. — Jakpak, Matěji, kdyby takhle pan Rákos? I totě předce jednou zase jadrná myšlénka! Ano, pan Rákos ti musí pomoci, a on ti také pomůže! Toho můžeš být tak jist, jako že se Matěj Šťovík jmenuješ!" — Pan správce si poskočil radostí a uháněl pak do zámku.

"Ještě této noci napíšu panu Rákosovi přátelský list," vyhrkoval ze sebe v kalupu, "a po svítání musí snim šafář honem do B.....! Čím dříve těm floutkům slíbený proslov přinesu, tím větší rešpekt budou pak pro mne mít."

Dovaliv se domů počal bez prodlení stylisovati spásonosné psaní. Po dvou hodinách perného namahání byl s makulářem v pravém smyslu slova i s opisem hotov. Omyv sobě obličej studenou vodou, běžel, nedbaje o spaní, do dvora, by rychlého posla s důležitou depeší svou vypravil. Šafáře však už nebylo doma. Před půl hodinou prý se odebral na pole, a pan správce viděl se nucena, následovati šlépějí jeho.

"Pan Bůh rač dát dobrého jitra!" křičel šafář z daleka, poznav v ranním šeru přicházejícího pana správce. "Poníženě ručičku líbám, milost panstatinku! — Půjdeš do zadu, hulváte!" huboval na štěkajícího Sultána; "což pak se ještě nesnáte? — Račte mu odpustit, jemnost pane! On je takto hrozně dobré hovado a neublíží ani kuřeti; ale takhle na ty přespolní pobíhlíry si tuze rád zaštěká."

"Půjdete do B....., k mětěkému psati pane Rákosovi?" zeptával se pan Šťovík, nevšímaje sobě řeči šafářovy. "Zde je psaní; to mu odevzdáte a počkáte na odpověď. Rozumíte? Teď máme pět čtvrtí, — do devíti můžete být zase zde, až dostanete li hned odpověď. Tu máte něco na snídani, abyste tam nemusel žádat o hlaď. Sultána mi nechte zde; já počkám na poli, až přijdou dělníci. Rozumíte?

"Poníženě ruku líbám, milost pane! Neračte mít žádnou starost, já se o všecko dobře postarám. — Sultáne, zůstaneš zde s milost pánem! Rozumíš?

Sultán, rozumná to hlava, pochopil každé slovo a dlouho se dívaje za odcházejícím šafářem položil se konečně u stohu žitných snopů a zdřímnul si, nevěda, že jest to poslední spánek v jeho životě a že probudí se, aby vydán byl rukoum katanů!

Pan správce byl by rád následoval příkladu Sultánova, avšak položiti se pod širým nebem na holou slámu nesrovnávalo se s jeho správcovskou důstojností. "Přisnoj se, pane Matěji," rozumoval šeptem, "žeby bylo nejlíp trochu si schrupnouti! Nechá toho však až na odpoledne a budeš nyní pěkně chodit; neb tehneš li si, usneš a překvapí-li tě ta nádennická čeládka spícího, je veta po rešpektu! — Jakpak ale, abys vylezl na stoh a tam se posadil? Tam se nemáš oč podepříti, a počneš-li tlouci špačky, hned se zase probudíš a přece si poněkud pohoviš." — Dictum factum: pan Matěj vylezl pracně na vrchol stohu, pod nímž ležel Sultán ve sny pohroužen, a usadil se pohodlně s obličejem obráceným na východ. Tento rděl se již purpurem ranního zoře; ponenáhla počal blednouti, a na obzoru objevilo se zlaté slunko, ozářujíc nového pana Apolla na snopovém Parnassu.

"Divná věc, že to slunce již dávno nesbořelo, aneb že nespadne na zem? mudroval pan Matěj, hledě takto zahnat dřímotu. Což však může slabá vůle proti nezvratným zákonům přírody? Pan správce počal klímati, pozbyl náhle rovnováhy, skulil se jak široký tak dlouhý přímo na Sultána. Pes, nevěda co se děje, vyskočil divoce a — chňap držel pana Matěje za nohu.

"Ježišmarjájó — seš!" vykřikl pan Šťovík chytaje se za nohu. "Mé ubohé lýtko a mé nové kalhoty! — Že do tebe nechce tisíc milionů láter z čistého jasna udeřit!" proklínal vstávaje nebohého Sultána, který poznav svůj omyl, k němu prosebně se lichotil.

"Počkej, dravá šelmo, to mi smrtí zaplatíš!" hrozil plazícímu se psovi, "abys věděl, jak se máš budoucně ku svému pánu chovat? — Oběsto tu vzteklou potvoru na nejbližším stromě!" rozkazoval přicházejícím právě dělníkům, "a se nestane někomu ještě větší neštěstí nežli mně!"

Šest hranatých nádenníků chopilo po vyřknutí náhlého soudu nešťastného deliquenta, a než se kdo nadál, visel jindy tak strašný Sultán mezi nebem a zemí na příklad všem psům, kteří by se kdy opovážiti chtěli dotknouti se svými tesáky zasvěcené osoby správcovské.

Tak dokonal pověstný Sultán, miláček starého pána, nepřemožitelný hrdina v poli a hrůza všech sběráků!.....

Teprv okolo jedenácté předpolednem přikusal šafář nazpět z města. Pan Šťovík, který se by po vykonané popravě domů odebral, vyhlížel jej netrpělivě oknem.

"Že přece jednou jdete!" obrátil se na přicházejícího spěchem šafáře.

"Račte odpustit, milost pane," omlouval se tento, "já musel dlouho čekat, než pan Rákos psaní vyhotovil; pak ale jsem běžel, co mi nohy stačily."

Pan správce sáhl dychtivě po osudném psaní, jež mu šafář podával, rozpečetil je, a vida v něm sloky stát jako kampanie vojáků, chtěl blahonosnému posiu samou radostí padnout okolo krku. V tom ale si spomněl na rešpekt, i ochladil svou vášeň, prohodě jen milostivě: "Jsem s vámi spokojen, šafáři! Nyní zas můžete jíti! — Apropos!" volal ještě za odcházejícím. Sultán je mrtev!"

"Jakou že jedi mrtev, milost pane?" tázal se ve dvířích šafář, ješto pánu Šťovíkovým slovům špatně byl porozuměl.

"Vy taky posloucháte lektem a nevnímá!" hněvil pan správce. "Já povídám, že Sultán už není na živě, a to proto, že jsem jej dal oběsit."

"Milostpán jen rádi žertovat," usmíval se nedůvěřivě šafář. "Co by tomu taki starý pán, až by přijel domů a uzřel, že jeho pravá ruka vzala to zatím za své?"

"Mně ho bylo samotnému líto," krčil pan Šťovík rameneama, "ale lépe jest, aby pošel jeden za všecky, neb aby byrali všichni pro jednoho."

Šafář otevíral hubu nevěda, co pan správce vlastně míní.

"Pán Bůh s námi!" zvolal konečně, "snad nevyvedl ten pes nějakou hloupost?"

"Pěknou hloupost, že by mne byl málem o nohu připravil!" odseknul útlapačně pan správce polekanému šafáři. "Poslyšte, jak se to stalo: Já chodím po poli, Sultán za mnou. Najednou začne ta mrcha skučet, stáhne ohon mezi nohy, běhá okolo mne, a než se nadeju, popadne mě za lýtko. Štěstí že právě přicházeli dělníci a mne vyvodili."

"I pro pána krále!" zvolal podšedný šafář, "to je neštěstí! Co to jen tomu psovi napadlo, pokousati milost pána? Sultáne, Sultáne! kam jsi tenkráte rozum dal? — Já jen se obávám, milost pane, aby to kousnutí nemělo zlých následků."

"Nestrachujte se," konejšil je, pan Šťovík; rána je arci hodná nezdá se mi však býti nebezpečná." — A nyní můžete jíti; rozumíte?"

"Pán Bůh rač Vaši milost chránit ode všeho zlého!" mluvil starostlivý šafář potáceje se ze dveří. — "Ta věc se mi dokonce nelíbí!" rozvažoval týž cestou ku dvoru. "Vždyť byl Sultán pouhá dobrota a neublížil nikdy nikomu. Aby se byl tak pominul — Bože, to by bylo neštěstí! Právě teď máme psí dny — mně je ouzko, když na to jen pomyslím! Nejlépe bude nepustiti pana správce ani s oka. Nevypukne-li to dnes, vypukne to až devátý den. Dnes máme sobotu; — tedy od pozejtřka za týden, anebo až devátý měsíc." Tak přemítal na mysli starostlivý šafář, nemoha si to jinak vysvětliti, než že se musel Sultán skutečně vztekouti, aby se opovážil mohl, kousnouti milostivého pana správce do lejtka.

Zatím ale třeštil pan Šťovík již skutečně — radostí z obdrženého proslovu, který musel býti výborný, an mu pan správce ani za mák nerozuměl.

"Já těm hejskům povím, zač je toho loket!" jásal běhaje po pokoji. "Ještě dnes uvidí koho mají před sebou, a pak si vyprosím rešpekt! Rozumíte, vy cucáci? — Teď to, Matěji, honem opíšeš, pak si trochu lehneš, a večer hajdy do města!

Po klekání sedělo u "dvou lip" valné shromáždění při plných sklenicích, jen pana správce tam ještě nebylo, a Jaroslav se již radoval, že mu zaťal žílu. Než však jeho radost trvala jen na krátce. Pan Šťovík se přihnal jako velká voda a první bylo — vytasit se s proslovem.

"Zde přináším Vašnostem tu maličkost," usmíval se, podávaje panu měšťanostovi básoň již opsanou. "Nevím však, budeš-li se vzácné společnosti líbiti, neb práce kvapná nebývá platná." Přitom přeletěl vítězným okem celou hospodu.

Jaroslav zbledl co stěna, vida svou naději zničenou. On nemyslel jinak, než že pan správce musí býti přece jenom jakýms takýms básníkem.

"Pan Hořenský bude tak laskav a přečte nám tu vzácnou novinku," hovořil pan měšťanosta podávaje list panu učitelovi.

Hořenský si nejprv z hluboka odkašlal a pak četl. Jaroslav naslouchal s napnutostí každému slovu; po chvíli si přejel rukou zasmušilé čelo, jakoby se na něco chtěl upamatovati. Najednou však zaplálo oko jeho nevýslovnou radostí, a jako pan správce lafáte, chtěl on nyní obejmouti Hořenského; však na místě jeho objal svou sklenici, již hned jedním douškem vyprázdnil. Hořenský dočetl, a hlučného potlesku nechtělo být konce. Jaroslav tleskal až, až jej dlaně bolely.

"Karolinko, čerstvé pivo sem!" volal jako v vytržení. "Budeme piti na zdraví básníka, jenž píše takové proslovy, jako tento jest!"

Na zdraví mnohováženého pana správce!" volala jednohlasně celá společnost, chopíc se napěněných sklenic.

"A na zdraví oné dívky, která o příští besedě tuto básoň přednese! Na zdraví Svobodovic Marinky!" volal posnova.

Přišli pan Šťovík dříve jako do důchodu, lil to nyní jako do holínky a tulil se jako sedmilasé podmásli. Jaroslav vynášel jeho básnické vlohy do devátého nebe, a panu správci zdálo se také v skutku, že je v nebi nejméně sepok sedmém.

Hlavní věc, respekt, totiž, byl nejen zachován, ale i rozmnožen, a k dosažení vší blaženosti nescházelo panu Šťovíkovi už nic jiného, než těch dvacet tisíc s Marinkou. To však mu bylo jen maličkostí. "Starý Svoboda je svolnjící a Marinka musí poslechnout!" I domníval se tedy, že není od svého cíle už ani tak vzdálen, jako od pana měšťanosty, vedle něhož sedí. Viděl se již v duchu na vrcholu blaha, netuše, že skulí se s něho podobně jako ráno se stohu.

Tak se ženo člověk za štěstím, a když už se domnívá, že je drží za ňos, klopýtne přes kámen, upadne na znak a — rozbije si nos!

(Pokračování.)

Farma na prodej,

4 míle od Crete, Saline Co. Neb. 120 akrů dobrého pozemku z kterých jest 80 akrů vzdělano, ostatní na seno a pro pastvu; vody dost pro dobytek; stavení prkenné, jedna světnice a kuchyně; stodola, tři chlévy; srpky 12 při 28; 2 koně z nich jedna kobyla březí; 3 krávy 13 prasat a drůbeže dost; stroje, sekací letos nový, secí, oorávačka na 2 koně, hrábě na seno, mlýnek na čištění obilí, vůz, pluh, brány a všecko co farmáři třeba. Cena 2500 dol. Bližší zprávu podá Pokrok Západu.

Kde jsou František a Jan Chrastil z Velvar, kteří se asi před 20 lety do Ameriky odstěhovali a dle posledních zpráv v New Yorku se zdržovali. Hledá je jejich bratranec, který právě z Čech přijel. Nechť dají o sobě zprávu pod nadpisem

Frant. Chrastil
care of Pokrok Západu
Omaha, Neb.

Výstraha!

Dávám tímto všem krajanům výstrahu před Petrem Steinbauer, který sem přijel z Minnesota a když zde nadělal kupu dluhů, u řezníka, groceristy, v hospodách a všude jinde, opustil město, zanechav zde manželku svou. Nechť se obchodníci mají všude před ním na pozoru. Anton Pokorný.

Omaha Z, září 18..

Do okolí Wahoo.

J. Beránek

Český sedlář,

zhotovuje a prodává

Přístroje na koně, sedla, chomouty a vůbec všechnu práci sedlářskou.

☞ Velký výběr bičů, kartáčů, hřebenů a t.d. na skladě.

☞ Spravky a všechna práce vůbec hotovi se rychle, levně i solidně. O přízeň krajanů svých žádá

(od 5) J. Beránek.

DO WAHOO!

Neslýcháno! Nevídáno!

H. Fuhrman

právě obdržel z východu

největší zásobu zboží

jaká kdy do Wahoo přivežena byla.

Střižné zboží všeho druhu, grocerie, hotové šatstvo, boty a střevíce, k obouky, čepice, nádobí skleněné, porcelánové i dřevěné, ženské zimní k'obouky a kožešiny a t. d. a t. d.

Všeho hojnost veliká, tak že každý si může vybrat podle gusta a potřeby, a vše

KU PODIVU LACINÉ

že žádný ani neuvěří, kdo se nepřesvědčí.

Kdo nevěří, ať tam běží.

☞ Máslo, vejce a t. p. berou se vždy za nejvyšší cenu. Přijďte se k nám podívat a shledáte že ušetříte peněz, když u nás koupíte.

T. Kyllian, obchodvedoucí. H. Fuhrman, Wahoo.

Nejlepší

Dříví a prkna,

jakož i všechny stavební potřeby, jakož i

dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty a t. d.

KOUPÍTE NEJLEVNĚJI U

Ant. Jansy

na 3. a Broadway ulici

VE WAHOO NEB.

(od 5.)

Do Schuyler Neb.

NOVÝ ČESKÝ HOSTINEC

právě otevřel

Frant. Pešek

vedle své dřívější kovárny.

Pěkné čisté ubytování a vzorné v každém ohledu

čerstvý ležák, dobré doutníky a všeho druhu lihoviny.

Také dobrou polévku a pro potahy teplé stáje.

☞ Rád bude od přátel a do přátelství ochotný hostem. Dostaneš se přímo svrch toho jsem, přátelského vlídnosti, abych spravedlivým jednáním, solidností a ochotnou obsluhou přízeň vlídu si získal.

První český obchod

železnický a klempířský

v Schuyler, Neb.

Jan Lapáček

oznamuje svým starým zákazníkům a ct. obecenstvu tímto, že právě otevřel svůj

Saloonu p. Vávry

Obchod železnický a klempířský.

Nachází zvolení všechny, zvolení jak nakupovat i prodávat všechny druhy železnické zboží, mimo umělého výrobek vlastní výroby. Pamatujte přijďte jednou, přijďte všichni a přesvědčte se.

Čerstvé zboží! Dobré zboží! Nejlevnější!

Zvláště:

Kytky, pentle a látky na šaty.

Přijďte všichni do

Cheap storu,

VE SCHUYLERU.

DURAS & SPOL.

NOVÝ HOSTINEC.

Nikepecny oznamuje čtenému obecenstvu v Colfax a v Butler okresech, že právě otevřel

NOVÝ HOSTINEC,

v němž chova zásobu rozličných

kořalek, nejlepších doutníků a vždy čerstvé pivo

jako malvaz.

Ku pohodlí farmářů prostrannou maštal.

K Vavrovi do Schuyler se přijďte podívati, Chcetli si na dobrém lóžku pochutnati; On všem ochotně posloužiti, A to za cenu to nejnižší.

(Čce.z) S úctou Adolph Vávra.

Jos. Zerzan.

VEŘEJNÝ NOTÁR

—ve—

SCHUYLER NEB.

Prodává **přeplavní listy.**

Obstarává **železniční lístky, pro Ameriku i Evropu.**

Vymáhá **peněžité podíly z Čech, Moravy** a vůbec ze všech míst a měst **v Evropě.**

Zadává o homesteady; vyhotovuje zápisy, kontrakty, mortgage, smlouvy a jakékoliv úřední písemnosti, správně a spolehlivě.

První Český

Sklad prken a dříví.

Nikepsaní oznamují tímto, že mají na skladě velký výběr stavebního dříví, všeho druhu, dveře, okna, vapno, papír, a vše do oboru toho patřící. Naše místo budiž:

Malý výdělek a častý prodej.

Doufáme, že krajané naši nás svou přízní počtou a že nebudou kupovati u Anglů ana když u nás koupí za tu samou cenu a dříví lepšího druhu. S úctou,

NOVOTNÝ & SPOL.

Chce-li se Vám pít dobrého piva Přijďte do hostince Čabanova a sice do

Schuyler, Colfax Co. Neb.

Oznamuji ctěnému obecenstvu, že jsem ochotný posloužiti všem s pivem jako malvaz, dobrými doutníky, výbornou, chutně upravenou českou stravou a čistou postelí. Též teplé stáje pro potahy stojí každému k disposici atd.

S úctou A. ČABAN, hostinský

Pozor krajani!

Kdo chce dobré pivo píti, K Janečkovi musí jíti; a sice do

Schuyler, Colfax Co. Neb.

Mohu ctěnému obecenstvu posloužiti s pivem jako malvaz, s dobrými doutníky, dobrou českou stravou a čistou postelí. Můj nově vystavěný hostinec jest prostranný a jeden z nejpohodlnějších na západě. Pro ukrácení chvíle stojí kulečník a rozličné jiné hry a pro potahy vůkolních rolníků teplé stáje k disposici.

S úctou JAN JANEČEK hostinský

dč36r5)

Jan Rosický.

VEŘEJNÝ NOTÁŘ

v Omaha, Neb.

Vyhotovuje všeho druhu úřední listiny; obstarává přeplavy a zásilky peněz do i z Evropy; vymáhá dědictví a jakékoliv jiné požadavky z Evropy a t. d.

138 Farnam St. Omaha.

Hambursko-americká akciová paroplavební spol.

Hamburg-Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.

PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA mezi

Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

pravidelnými nejrychlejšími a nejlepšími parolodími

ALLEMANNIA, CIMBRIA, FRANCONIA, GELLERT, FRISIA, HAMBURG, HERDER, HOLSATIA, IMBRIA, LOTHARINGIA, POMERANIA, RUGIANIA, SAXONIA, SILESIA, BUTYA, THURINGIA, VANDALIA, WESTPHALIA, & WINLAND.

Parníky tyto spojovány budoucnosti pravidelně každý čtvrtek

čtvrtek

ve 2 hod. odp. z New Yorku do Hamburga a každou středu z Hamburga do New Yorku.

Přeplavní ceny:

Z Hamburku do New Yorku:

První kajuta $120.00 — v zlatě
Druhá kajuta $72.00 — v zlatě
Mezipalubí $30.00 — v papírech

Z New Yorku do Hamburku:

První kajuta $100.00 — v zlatě
Druhá kajuta $60.00 — v zlatě
Mezipalubí $30.00 — v papírech.

Z New Yorku do Hamburku a nazpět:

První kajuta $180.00 — v zlatě
Druhá kajuta $110.00 — v zlatě
Mezipalubí $50.00 — v papírech.

Z New Yorku do Paříže:

Mezipalubí $35.00 — v papírech.

Z New Yorku do Paříže a na zpět:

Mezipalubí $60.00 — v papírech.

Dítě mezi 1 a 10 rokem polovic ceny a zdarma stravují. Zůstatní lístky na celkové ceny.

☞ Všechny bližší zprávy podají generalní přeplavní jednatelé

C. H. Richard & Bros.

No. 61 Broadway, N. Y.,

kde pan

JAN F. VONATKA

český obětivý tlumočník a pro vůli pohodlí přistěhovalých krajanů vždy od 8—4 hod. velmi v jeho bytu

č. 260 F. 4th St. (blíže Ave. B.)

k nalezení jest.

☞ V Hamburku podá bližší zpravogeneralní jednatel

AUGUST BOLTEN

Wm. Miller's Nachfolger

33-34 Admiralitätstraße,

V HAMBURGU,

kde Češi najdou opět svého ochotného rodáka pana

JOSEFA PASTORA.

☞ Prospekty poštovní paroplavby jakož i Pastorova brožurka "Amerika vystěhovalec", rozesílají se na požádání zdarma, jen když se správně udají adresy.

V Nebrasce

máme následuj. místní jednatele:

V Appleton ..... J Dostal
Crete ..... J Klima
Humboldt ..... J Rešička
Lincoln ..... A C Ziemer
Niobrara ..... F Janoušek
North Bend ..... F F Doubrava
" " ..... C C Kendall
Schuyler ..... J F Sobota
" ..... J Zerzan.
Omaha ..... I. Levi
" ..... V. L. Vodička
St. Paul ..... M Vacek
Scribner ..... J Hansl
Wahoo ..... H Anderson
" ..... J Ledvina.
" ..... Fr Koudela
West Point ..... N M Smith
" ..... Fred. Sonnenchem.
Wilber ..... A G Mallat
" ..... C Duras

Iowa.

Belle Plaine ..... J Pavliček
Calmar ..... J. Dostal.
Cedar Rapids ..... Jak. Pojak
Sioux City ..... M Marouček
Spillville ..... Jan Wrba.

Dakota.

Tabor ..... V Janda
Yankton ..... Alb. Žemička

Minnesota.

Owatona ..... Josef Srkeň.
Praha ..... F Wrábek
St Paul ..... F J Lepša
Winona ..... Jakub Steinbauer.

Kansas.

Great Bend ..... Josef Novinský.
Wamego ..... J C. Rogers & Co
Wilson ..... F J Švehla

Wisconsin.

Manitowoc ..... F Zeman
Prairie du Chien ..... F V Zeman
Tabor (Colednonie) ..... J Klíšk

Sev. německý Lloyd

Pravidelní přímá

PAROPLAVBA

mezi

Bremen a New Yorkem

přes **Southampton**

po následujících oblíbených, elegantně zařízených poštovních parnikách o 3000 tunách a 700 koňských sil:

"Herman" "Bremen"
"America" "Frankfurth
"Weser" "Hanover"
"Mosel" "Hansa"
"Donau" "Rhein"
"Neckar" "Kœln"
"Oder" "Strasburg"
"Main" "Hohenzollern"
"Hohenstauffen"

Expediční dnové jsou ustanoveni:

Z Bremen každou neděli;
ze Southampton každé středy;
z New Yorku každou sobotu;
na kteréžto dni vezmou sebou

POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ

Parolodě této linie staví se v Southampton aby cestovatelé do Anglie a Francouzská vystoupiti mohli.

Ceny převozní:

z Bremen do New Yorku:

1 Kajuta: horní salon $120,00 zlata.
" dolní salon $72.00 "
Mezipalubí ..... **28 00** v papírech.

z New Yorku do Bremen, Londynu, Havru a Southampton:

1 Kajuta: horní salon $100.00 zlata.
" dolní salon $60.000 "
Mezipalubí do Bremen a Havru: ..... **28.00** v papírech.

Do **Bremen** a nazpět: když se obojí cesta najednou zaplatí:

1 Kajuta: horní salon $185.00 zlata.
" dolní salon $110.00 "
Mezipalubí ..... $50.00 v papírech

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovici.

Po těchto lodích dopravují se psaní do všech částí střední Evropy, po nadpisem "per Bremen Steamer," a přijímají se na všech poštách v Soustátí.

Stranu přeplavů do BREMEN, HAMBURG, ANTVERP, AMSTERDAMU, ROTTERDAMU, SOUTHAMPTON, HALL A LONDÝNA, obraťte se na

OELRICHS & Comp.

NO. 2 BOWLING GREEN, New York

Jednatelé v Omaha:

August Welsa.

Caldwell Hamilton & Co.

Jednatelé pro Chicago:

CLAUSSENIUS & CO.

No. 7, 120 Clark ulice.